

נפילתו של טובי

דרפט 4

מאת: דניאל בוצר

נכתב לפרויקט המחזאים #6

הדמויות:

הדוכסית- בת 40 ולא יפה

טובי- משרתה של הדוכסית. בן 28

מטריצה- אשתו היפה של טובי. בת 26

המספר

המספר: העולם שלנו מלא בסיפורים וזה נכון, את רובם כבר שמענו. אבל סיפור כזה, כמו שתשמעו הערב, לא שומעים בכל ערב ידידיי. זה סיפור על הדבר הזה שכולם רוצים אבל אף אחד לא יכול לקנות. הדבר הזה שחלקנו משיגים בקלות וחלקנו אולי ולא ישיגו לעולם. וככל אתה מנסה לאחוז בדבר הזה יותר ככה הוא חומק לך מבין הידיים ללא רחם. כן חברים, ניחשתם נכון, מדובר באהבה ואולי אתם מבין ברי המזל שיושבים עכשיו לצד דמות הלובשת את דימוי המילה האחרונה אבל לא כך היה לדוכסית שבסיפורנו הקצר. הנה היא, וכפי שאתם רואים הדוכסית שלנו כבר לא באביב נעוריה, חלפו להן השנים, כפי שבדרך כלל קורה עם שנים, ולא רחמו עליה ושלא תבינו לא נכון, גם נקודת הפתיחה של הדוכסית לא הייתה מוצלחת במיוחד ובגלל כל אלה מצאה היא עצמה עד היום בגפה, נטולת אהבה. את ימיה בילתה הדוכסית בחדרה המוגף שבארמון נטול המראות שלה ומשם שלטה בממלכתה ומשרתה, טובי היה האיש היחידי שפגשה. הנה הוא. את טובי היא חיבבה בגלל שתמיד את מקומו ידע ובעיקר מכיוון שבעיניו מעולם לא ראתה את אותה דחייה שהיא רואה בעיניי האחרים שמביטים בה. תמיד כשליבה היה חפץ במשהו, אפילו הקטן ביותר, שמו היה שנזרק לאוויר.

הדוכסית- טובי!!!

טובי: {מגיע מחוץ במה} יום הולדת שמח הדוכסית. כמה חשוך החדר. נכון שיש תחושה כי זה יהיה יום הולדת נפלא? אפתח את הווילון גברתי הדוכסית {ניגש לפתוח את החלון}.

הדוכסית: שלא תעז טובי.

טובי: אבל מדוע הדוכסית? זהו יום ההולדת שלך היום. וזה יום אביבי היום וחבל יהיה לפספס שמש שכזאת.

הדוכסית: לא אוהבת את האור. הוא תמיד מראה יותר מידי.

טובי: אל תתעקשי הדוכסית. כל אחד צריך קצת שמש. זה עוזר ללב לפרוח. {מסיט וילון שנמצא בקיר הרביעי ואור שוטף את החדר. הדוכסית נגלת אלינו מבין הצללים}. תראי אותך. עוד מעט צהריי היום ואת עוד בכותונת הלילה שלך...אביא לך את השמלה הפרחוונית ותצאי לטיול יום הולדת בגן.

הדוכסית: חסוך את המאמץ טובי. אשאר בחדרי.

טובי: לא חבל גברתי הדוכסית?

הדוכסית: אין בי חשק לטיולים בגן היום.

טובי: ואולי אם תלבשי את השמלה החשק יגיע אתה?

הדוכסית: אולי מחר טובי.

טובי: ובכן הדוכסית?

הדוכסית: ובכן מה?

טובי: בכל זאת קראת לי לחדרך...בטח הייתה סיבה לכך!

הדוכסית: במהלך הלילה קבלתי החלטה טובי. אני רוצה שתוציא בעיר ידיעה!

טובי: ומה תרצי כי אודיע?

הדוכסית: ספר כי לכבדו יום הולדת, הדוכסית תיאות בנדיבותה הגדולה להעניק 10 מטבעות זהב לעלם הראשון שיישק לה בשפתיה לפני יעלה חצות הלילה!

טובי: הדוכסית? את בטוחה? לא תרצי כי העלם שיישק בשפתייך יראה בנשיקה עצמה כפרס ראוי מספיק?

הדוכסית: לא כולם זכו בחן בו זכית אתה טובי והגיע הזמן להשתמש ביתרונותיי האחרים על מנת להרגיש חומה של נשיקה. לכל הרוחות, אני נושקת לעשור חמישי של חיי ושפתיים מעולם לא נגעו בשפתיי.

טובי: אבל הדוכסית...

הדוכסית: אף לא עוד מילה טובי. עשה כדבריי.

טובי: כרצונך גברתי הדוכסית! {יוצא}

המספר: וכך יצא טובי, המשרת הנאמן והפיץ בכל קרן רחוב, מסבאה או מקום בילוי את הודעתה של הדוכסית אך מכיוון שהעם מכיר את הנפשות הפועלות לא היה אף לא עלם אחד שנעתר למשימה. הגיע ערב אך רק הוא הגיע. אף אחד אחר לא...

נכנס טובי לחדרה של הדוכסית והיא לבושה בשמלה

הדוכסית: ובכן?

טובי: עוד לא גברתי הדוכסית.

הדוכסית: הבנתי!

טובי: אני סבור כי לבטח ישנם כמה בדרך...

הדוכסית: אז איפה הם?

טובי: שמעתי מהעגלון כי נפער בור די מסוכן בדרך העולה לארמון. אולי זה הדבר שמעקב אותם!

הדוכסית: הלוואי שנכון היה הדבר.

טובי: בטוח שמישהו בדרך...

הדוכסית: טובי!

טובי: כן גברתי הדוכסית?

הדוכסית: השאר אותי לבדי טובי.

טובי: תרצי שאביא לך אולי תה הדרים צונן?

הדוכסית: לא תודה!

טובי: אני אצא ואם תרצי משהו גברתי הדוכסית, אני ממתין במסדרון!

הדוכסית: אין צורך טובי.

טובי: לא הדוכסית?

הדוכסית: אתה יכול ללכת הביתה.

טובי: אבל גברתי הדוכסית. עוד לא הצעתי לך את המיטה!

הדוכסית: איני מוגבלת טובי. אוכל אני להציע אותה!

טובי: אם כך, ערב טוב, אתייצב באור ראשון.

הדוכסית: טובי!

טובי: כן הדוכסית?

הדוכסית: דע לך טובי כי החלטתי לתת לדרישתי הארכה. אמתיך לגברים המתעכבים עד אשר תצא החמה.

טובי: אני מאמין שזאת בחירה נכונה גברתי הדוכסית. מישהו עוד יגיע.

הדוכסית: תודה טובי.

טובי: אין על מה גברתי הדוכסית {יוצא}

הדוכסית: אם רק כולם היו רואים אותי דרך עיניך!

המספר: פסע טובי אל ביתו שנמצא במרחק 5 פרסות מהארמון וכל הדרך נחמץ ליבו על מר גורלה של הדוכסית. מכיוון שהכיר אותה מקרוב ידע טובי כי טוב ליבה גדול בעשרות מונים מכיעור גופה. וחבל היה לו שאחרים לא מצליחים לזהות את אשר הוא כבר ידע. לטובי יש אישה, מטריצה, הנה היא, וכמה שהיא יפה ועל זה כולם מסכימים, נדמה כי יש לה בעיה חמורה בשרירי החיוך שלה ככה שאפשר בטעות לחשוד שהיא מרבה להיות זעופה. פעם, כשטובי ומטריצה היו עוד יותר צעירים היא לא הייתה חוסכת בחיכים וזה מה שגרם לטובי יפה התואר להתאהב בה. הם היו זוג רומנטי אך דבר ידוע הוא שלמציאות דלה יש את הכוח לחסל תשוקה וכך קרה שמטריצה שכבר מאסה בבעלה כבעיניה נראה עכשיו ממש כמו רכיכה.

טובי מגיע הביתה. אשתו, מטריצה, כבר שם.

מטריצה: הנה הגיע...

טובי: אשתי היקרה {ניגש לנשק אותה}

מטריצה: אוי לא. בבקשה. הריחות שנוטפים ממך...

טובי: זה בגלל שנאלצתי להסתובב בכל העיר לפקודת הדוכסית.

מטריצה: אני כל היום לבד ואתה מתרוצץ בשביל אישה אחרת.

טובי: היא מפרנסת אותנו.

מטריצה: ומדוע היום המכוערת תיזזה אותך?

טובי: בבקשה מטריצה. אל תקראי לה ככה!

מטריצה: איך? מכוערת? אבל היא כזאת. ומה אתה מגן עליה? אני אשתך...שלי קוראים מכוערת אתה גם קופץ להגנתי?

טובי: לך אף אחד לא קורה מכוערת.

מטריצה: ובכל זאת, מדוע תיזזה?

טובי: ביקשה היא למצוא עלם אשר יסכים לנשקה.

מטריצה: משימה שנועדה להיכשל.

טובי: ואכן נכשלה. לא הצלחתי למצוא בכל העיר אפילו לא עלם אחד שיסכים לנשקה והיא דווקא הציעה סכום יפה כתמורה.

מטריצה: וכשאתה אומר סכום יפה...

טובי: כעשר מטבעות זהב.

מטריצה: מה אמרת?

טובי: כעשר מטבעות זהב. או, מטריצה. היית צריכה לראות את האכזבה על פניה שאפילו בשכר אין אחד אשר מוכן לנשקה.

מטריצה: אם כך שהעלם יהיה אתה.

טובי: אני?

מטריצה: יש לך כאן ההזדמנות פז להעלות חיוך גם על פני וגם על פני המבחילה.

טובי: אין דבר שאני רוצה יותר מאשר לראות אותך מחייכת.

מטריצה: עשר מטבעות זהב היו יכולים לעזור לך להשיג את מבוקשך.

טובי: הדוכסית ספרה לי כי היא תקבל כל עלם שיגיע לפני צאת החמה.

מטריצה: אם כך למה אתה מחכה? חיש מהר אל הדוכסית ונשקה.

טובי: לא אוכל לנשק את הדוכסית!

מטריצה: מדוע?

טובי: כי איש מידות אני ואת, רק את, אשתי. איש הגון לא מנשק אישה שהוא לא שלה.

מטריצה: הנשיקות שלך לא קונות לי שמלות או לתמרוקים כראוי לאישה.

טובי: אבל ככה, למכור את אהבתי? לא היית רוצה שאשמור את נשיקותיי רק לך? אני לא הייתי מוכן שתנשקי אחר גם לא בעד שום סכום שבעולם.

מטריצה: מצדי נשק את כל אישה שתביא לך עשר מטבעות זהב. גם בשתי מטבעות הייתי מסתפקת. הרבה לא נשאר ממך אז לפחות שהכיסים יהיו כבדים.

טובי: פעם אהבת אותי בגלל מי שאני!

מטריצה: פעם הייתי תמימה. לאישה כמוני מגיע להיות מטופחת גם עם זה במקום אוכל בצלחת.

טובי: זה רצונך?

מטריצה: מהר. הלילה קצר ושלא תעז לחזור ללא השכר.

טובי: מטריצה, אני מצטער. לא אוכל לעשות זאת. זה חילול הערכים שחונכתי עליהם.

מטריצה: אם לא תעשה זאת אמצא אחר שיעשה! נמאס לי להיות ענייה. לאישה יפה העוני לא מחמיא.

טובי: מה את אומרת?

מטריצה: אם ברצונך להישאר בעלי גם מחר, תספק לי את השכר.

טובי: ואז תחייכי?

מטריצה: יותר מעכשיו, זאת אני מבטיחה.

טובי: אם כך אלך... אך לפני זה. רק בשביל זכור.. אוכל לקבל נשיקה?

מטריצה: קודם חובות טוב, אחר כך זכויות.

טובי: אם כך, קדימה לארמון.

המספר: אץ רץ לו במהרה טובי שלנו לעבר הארמון במרוץ מול הסהר השוקע. את כול כוחו נתן על מנת לא לאכזב את אהבתו. רצה הוא לראות מראה שכבר כמעט ושכח... על פנייה חיוך, אפילו קטן, שנמרח. לא עצר לרגע במשך כמעט חצי שעה עד אשר הגיע חזרה לדוכסית העצובה.

החדר של הדוכסית. היא בחדרה חזרה לכותונת לילה. היא בוכה. נשמעת דפיקה בדלת.

הדוכסית: מי זה שמפריע? מי זה שם?

טובי: {מחוץ במה} אני גברתי הדוכסית. טובי!

הדוכסית: טובי? מה מעשייך כאן. לא שחררתי אותך לביתך?

טובי: שחררת אך חזרתי !

הדוכסית: מדוע?

טובי: כי מצאתי את העלם אשר ינשקך!

הדוכסית: מצאת? היכנסו! **{נכנס טובי}** ובכן, היכן הוא?

טובי: עצמי עיניים גברתי הדוכסית ואקרא לו להיכנס.

הדוכסית: אני רוצה לראות אתו. אל תשים אותי ללעג טובי!

טובי: ביקש הוא להיכנס אחרי שתעצמי את ענייך עקב ביישנותו.

הדוכסית: הוא לא גידם או מצולק בצורה יוצאת דופן נכון?

טובי: חלילה. לא הייתי מרשה זאת.

הדוכסית: ואיש טוב הוא?

טובי: לא פחות ממני גברתי הדוכסית.

הדוכסית: אם כך מסכימה. הנה, אני עוצמת את עיניי.

המספר: הדוכסית אכן עצמה את עיניה ולא העיזה לפתוח וטובי אחז אותה ונשק לה בשפתיה את הנשיקה העדינה ביותר שיכל לנשק. **{מתנשקים נשיקה מלאת תשוקה}** וטובי נזכר באשתו מטריצה ובנשיקות הראשונות שלהם שהיו עוד יותר צעירים. לבסוף, כשסיימו להצמיד שפתיים ולשונות ודפיקות ליבם רגעו, פתחה הדוכסית את עיניה ולהפתעתה ראתה כי אותו עלם מסתורי הוא...

הדוכסית: אתה?

טובי: ולא פחות... כפי שאמרתי גברתי הדוכסית.

הדוכסית: הרי זה אסון נורא...

טובי: מדוע?

הדוכסית: חבר הייתי לי טובי ללא כל ענייני אהבה ועכשיו כבר לא אוכל להסתכל עליך באותה צורה. בנשיקה הזאת היה רגש שחורג מיחסי דוכסית ומשרתה. למה עשית זאת טובי?

טובי: אבל זה מה שרצית לא? לדעת מה היא נשיקה?

הדוכסית: אם כל אחד אחר רק לא אתך. מדוע עשית זאת? עכשיו איבדת את כבודך. ולא איש נשוי אתה?

טובי: נשוי אך זאת אשתי שבקשה.

הדוכסית: אשתך?

טובי: אמרה שאם אביא את התגמול היא תוכל שוב להיות שמחה.

הדוכסית: ניצלת את חולשתי בשביל לרצות את אשתך? טובי, ממך לא הייתי מצפה. לא אוכל עוד להעסיק אותך. לך, תחזור לביתך וחפש לך עבודה חדשה.

טובי: הדוכסית...

הדוכסית: כמה מתוקה שהייתה הנשיקה היא כקליפת השום לעומת התחושה המרה של בגידה.

טובי: הדוכסית..

הדוכסית: ולא אף עוד מילה! **{יוצא טובי}**

המספר: יצא טובי מהארמון מבולבל ונסער. חשב שעשה טוב אבל את אמון הדוכסית הוא שבר. חזר לביתו לספר לאשתו את כל אשר עבר.

טובי מגיע לביתו. אשתו מטריצה מחכה לו בצפייה. הוא נכנס.

מטריצה: הנה בעלי האהוב חזר. כמה חיכיתי, כבר כמעט ומחר!

טובי: אין צורך לחכות עוד. אני כאן עכשיו ולהרבה זמן!

מטריצה: מה הכוונה?

טובי: הדוכסית לא אהבה את העובדה שאני זה שנישק ופיטרה!

מטריצה: פיטרה? והתגמול?

טובי: לא יכולתי מטריצה. גם לאכזב אותה וגם לקחת את כספה?

מטריצה: אם כך נישקת אחרת ואני אפילו לא מרוויחה דבר. שוב פעם אכזבת טובי את אשתך ועכשיו אתה גם מובטל. אז מה אתה שווה אם אתה עוד שווה משהו בכלל? אסוף את חפצך טובי ולך כי לא רק שאתה לא מביא שמחה עכשיו אתה אפילו לא מביא פרנסה.

טובי: אבל מטריצה, בשבילך נישקתי!

מטריצה: צא וזהו, אף לא עוד מילה!

המספר: טובי ארז חפציו הדלים כי אחרי הכול ברוב בכסף מריצה השתמשה לטיפוח גופה. והפך טובי בין רגע לנע ונד, החל מסתובב בעולם בלי אף אחד. ככה יצא שאיש מלא כוונות טובות יצא קירח מכל הפינות. אז פשוט תזכרו את העובדה המוגמרת- לא משמחים אישה אחת בעזרה לאישה אחרת.

סוף